

Jordi Savall

Jordi Savall(1941) és una de les personalitats musicals més polivalents de la seva generació. Fa més de quaranta anys que dóna a conèixer al món meravelles musicals abandonades en la foscor de la indiferència i de l'oblit. Dedicat a la recerca d'aquestes músiques antigues, les llegeix i les interpreta amb la seva viola de gamba, o com a director. Les seves activitats com a concertista, pedagog, investigador i creador de nous projectes,

tant musicals com culturals, el situen entre els principals artífexs del fenomen de revalorització de la música històrica. És fundador, juntament amb Montserrat Figueras, dels grups musicals Hespèrion XXI (1974), La Capella Reial de Catalunya (1987) i Le Concert des Nations (1989) amb els que explora i crea un univers d'emocions i de bellesa, i les projecta al món i a milions d'amants de la música antiga. Segons el The Guardian (2011), "allò que de debò distingeix Jordi Savall són les seves incursions més enllà del temple de l'alta cultura. Trobador omnívor, tresca i remena les biblioteques de Manchester o els vilatges colombians a fi de rescatar tradicions musicals, amb enregistraments que van des dels ritmes berebers fins als èxtasis d'un raga, des de la quietud emocionant d'un lament armeni fins a la vivacitat d'una gallarda isabelina."

Amb la seva fonamental participació en la pel·lícula d'Alain Corneau *Tous les Matins du Monde* (Cèsar a la millor banda sonora), la seva intensa activitat concertística (140 concerts a l'any), discogràfica (6 enregistraments anuals) i, amb la creació del seu propi segell ALIA VOX fundat conjuntament amb Montserrat Figueras el 1998, Jordi Savall demostra que la música antiga no ha de ser necessàriament elitista i que interessa a un públic de totes les edats cada vegada més divers i més nombrós. La seva ingent tasca de concerts i enregistraments pot ser definida com un assumpte "no simplement de recuperació musical, sinó més aviat d'una reanimació creativa", en paraules del crític Allan Kozinn al The New York Times (2005).

Completada la seva carrera de violoncel al Conservatori de Barcelona (1964), el 1965 inicia de forma autodidacta l'estudi de la viola de gamba i la música antiga en el grup *Ars Musicae*, i perfecciona els seus estudis musicals des de 1968 a la *Schola Cantorum Basiliensis* (Suïssa) on fins al 1993 ha col·laborat amb cursos i classes magistrals, com fa actualment com a professor convidat a la Juilliard School de Nova York. Al llarg de la seva carrera ha enregistrat més de 170 discos de repertoris de música medieval, renaixentista, barroca i del classicisme, amb una especial atenció al patrimoni musical hispà i mediterrani.

Per a Jordi Savall "la música és un dels mitjans d'expressió i de comunicació més universals, i la mesura de la seva importància i la seva significació no es poden pas determinar segons els criteris d'evolució del llenguatge, sinó segons el grau d'intensitat expressiva, de riquesa interior i d'humanitat." Els seus programes de concert han convertit la música en un instrument de mediació per a l'entesa i la pau entre pobles i cultures diferents i de vegades enfrontades, i per això entre els artistes invitats de les seves formacions s'hi compten músics àrabs, israelians, turcs, grecs, armenis, afganesos, mexicans i nord-americans. No debades l'any 2008 Jordi Savall fou nomenat Ambaixador de la Unió Europea pel

diàleg intercultural i, juntament amb Montserrat Figueras, varen ser investits "Artistes per la Pau" dins del programa "Ambaixadors de bona voluntat" de la UNESCO.

La seva trajectòria artística ha estat considerada un dels motors del renaixement de la música antiga d'Europa, del Nou Món i de la Mediterrània, així com un referent de primer ordre en l'estudi, la interpretació, la direcció i l'apropament a diverses tradicions musicals en un diàleg intercultural de gran significació que ha traspassat totes les fronteres. La seva fecunda carrera musical ha estat mereixedora de les més altes distincions nacionals i internacionals, d'entre les quals cal destacar, el títol de Doctor Honoris Causa de les Universitats d'Evora (Portugal), de Barcelona (Catalunya) i de Louvain (Bèlgica), i darrerament el prestigiós Premi Léonnie Sønning 2012, considerat el premi Nobel de la música. "Jordi Savall posa de manifest una herència cultural comuna infinitament diversa. És un home pel nostre temps" (The Guardian, 2011).